

S Viktorií Hajnou o zážitcích z turistických vycházek

Co je nového v turistickém oddílu videčských seniorů? O tom jsme si povídali s jeho vedoucí Viktorií Hajnou:

■ Stále se vydáváte na túry v úterky?

Je to zažitá tradice, kterou dodržujeme od 1. dubna 2003, kdy jsme oddíl v rámci videčského hnutí Sport pro všechny založili. Kromě úterků jsme se v prvním pololetí letošního roku setkali ještě o třech sobotách: Na výletě do Kysuc a Hřavý, dále jsme si společně vyšlapli kolem Vidče a také jsme přijali pozvání našeho turistického přítele Jaroslava Kubeše z Valašské Bystřice na slavnostní otevření dřevěného přístřešku na vrcholu Tanečnica. Někteří členové ještě navíc zdolávali hory v okolí Liptovského Jána.

■ O jednotlivých túrách si vedete pečlivé záznamy. Kolik jste jich tedy vlastně letos absolvovali?

Na šestadvaceti společných turistických akcích za první pololetí 2012 jsme našlapali celkem 230 kilometrů při průměrné účasti desíti osob. Mezi vydařené túry patřil například výšlap na oblíbený Santov nebo výlet z Vigantice přes Dolní Bečvu až k Jurkovičově rozhledně. Dvaadvacet turistů si nenechalo ujit tradiční svatodušní smažení vaječnice a opékání špekáčků v Jedlovíně. Vydali jsme se i na Troják, na Hostýnské vrchy, pokochali jsme se pohledem na Rusavu s nejvyšším bodem Pardus.

■ Mnohé trasy zřejmě znáte jako své staré boty. Překvapí vás něco nového?

Z každé túry máme spoustu zážitků. Zmíním se o některých z posledního červnového výšlapu. Autobusem jsme zajeli do Mikulůvky a z ní jsme pak pokračovali přes Ončici do Jarcové. Prohlédli jsme si partyzánský bunkr, pomník

padlému partyzánovi a také obelisk na místě, kde sedával a valašskou přírodou se kochal Tomáš G. Masaryk v roce 1905. Na túře jsme obdivovali malebné pozvolné kopce, nejsou tak strmé jako u nás ve Vidči. Shodli jsme se, že výhled na daleké paseky stojí opravdu za to. Je tu hodně opravených domů a kupodivu

setkali poprvé. V potoku se chladí bedny s nápoji, na stromě je ceník a pokladnička. V příjemném odpočívadle jsme našli vše potřebné – otvírák, krabičku na víčka, mapu, zápisníček pro turisty. Nechyběl ani popelník. U ohniště bylo připravené dřevo i s tyčkami na opékání, bedna na prázdné láhve a odpadkový koš. Nachodili jsme tisíce kilometrů, ale věřte, že takové pohlázení po duši jsme dosud neviděli. Moc si přejeme, aby

Letos v dubnu navštívili videčští seniori město Nový Jičín, které si prohlédli za účasti místního průvodce. Zašli také do Muzea klobouků. Od loňského prosince je otevřeno přímo na novojičínském Masarykově náměstí v domě, v němž v roce 1790 zemřel slavný rakouský vojevůdce Gideon von Laudon. Expozice seznamuje s dřívější a současnou výrobou klobouků od počáteční operace až po finální produkt. Jednou z neoblíbenějších částí muzea je zkušebna klobouků, kde si můžete libovolně otestovat různé druhy klobouků a zjistit, který vám sluší nejvíce. Foto: Viktorie Hajná

si toto vzdálené místo mnozí zvolili i pro nové bydlení. Staví tu menší i větší usedlosti. Doporučuji si udělat vycházku tímto směrem. Možná narazíte i na další milé překvapení. Na lesní bar přímo u potůčku. Jsme dlouholetí turisté, ale s tímto nápadem jsme se na Valašsku

bar dlouho sloužil turistům a měl další následníky.

■ Zjišťovali jste, kdo za tímto skvělým nápadem stojí?

Nevíme, na cedulce lesního baru jsou uvedena jen dvě křestní jména. Ráda

Březnová vycházka na Santov. Její účastníky vyfotografovala dcera Viktorie Hajné. S rodinou bydlí až v daleké Kalifornii. Když maminku ve Vidči navštíví, ráda přijme pozvání na úterní turistický výlet. Foto: Jitka Hořavová

bych se však zmínila ještě o jednom zážitku, který nám poslední červnová túra nečekaně přinesla. Zavítali jsme

107letá Vlasta Česková na svůj věk opravdu nevypadá. Foto: Petr Zácutný

do Českova mlýna v Jarcové a měli jsme to štěstí, že jsme si povyprávěli s nejstarší občankou Moravy 107letou Vlastou Českovou. Uvítala nás upravená a načesaná šedovlasá dáma, téměř bez vrásek, dobře slyšící. Ve svém věku čte bez brýlí. Nedávno totiž podstoupila operaci šedého zákalu u známého očního lékaře Pavla Stodůlky ve Zlíně. Shodli jsme se, že na svůj věk opravdu nevypadá. Je pohyblivá a má dobrou paměť. Zavzpomínala na léta svého mládí, kdy byla majitelkou mlýna, kde s rodinou dodnes bydlí. Zajímá nás její recept na dlouhověkost. Prý je to jednoduché. Máme střídme žít a hodně se pohybovat. Takže dobře děláme, že každé úterý naše seniorská těla po valašské přírodě zdatně protáhneme.

-MTA-

